

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Fru Mette Frederiksen kan ikke nå at svare på det hele, men hvis hun bare ville holde sig til sandheden, så ville det jo nok være en lille smule lettere at nå ind til kernen og få nogle svar.

Men det vil fru Mette Frederiksen ikke, og jeg ved ikke, om det er, fordi fru Mette Frederiksen ikke vil forholde sig til virkeligheden, den virkelighed, som TV 2 er inde i, eller om det er, fordi hun ikke kan.

For TV 2 er i en situation, hvor man er en kommerciel kanal, og de der nærmest konspiratoriske teorier, som fru Mette Frederiksen fyrede af her til sidst, synes jeg simpelt hen er rystende. Jeg tror ikke, at der er nogen, der vil beskyjde mig for, at jeg ønsker, at DR skal have monopol i Danmark. Det er dog første gang, at jeg er løbet ind i den beskyldning.

Og vi overlader jo ikke det hele til markedet. Det, vi gør, er, at vi stadig væk har verdens højeste licens, vi har stadig væk Danmarks Radio med to tv-kanaler og fire radiokanaler, det er ikke markedsbaseret, og så har vi et TV 2, som i dag er hundrede procent markedsafhængigt i alt, hvad de gør, og hvis de skal have mulighed for at udvikle sig, ja, så er der jo kun én vej: enten giver man dem mere i licens, det ønsker vi ikke, eller også giver man dem mulighed for at udvikle nye forretningsinitiativer, og hvis de ikke skal være konkurrenceforvridende over for andre medier og dermed presse dem ned, så vi får mindre pluralisme i medie billedet, ja, så er man ganske enkelt nødt til at lave nogle lige og fair konkurrencevilkår. Det er det, det handler om, og det er dér, pluralismen kommer ind i billedet.

Formanden:

Og hermed sluttede den korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har kun ét enkelt spørgsmål. For ikke at forplumre det hele, så vil jeg stille ét konkret spørgsmål til fru Mette Frederiksen: Tror fru Mette Frederiksen, at de tre partier, der står bag mediaaftalen, og som nu vil privatisere TV 2, bare udbyder det til salg og siger: Nu sælger vi det, så kan man bare frit drive det, som man vil?

Kl. 9.55

Der bliver stillet – og nu skal fru Mette Frederiksen høre godt efter – så strenge public service-krav til det privatiserede TV 2, at det bliver

hundrede procent sikret, at vi får et TV 2 af mindst samme høje stade som det nuværende TV 2. Derudover bliver der, næsten ligesom når man sælger en ejendom, en lang række af betingelser, der skal opfyldes, for at man kan give et tilbud på TV 2.

Jeg troede, det var gået op for fru Mette Frederiksen. Og jeg vil gerne sige, at fru Mette Frederiksen kunne have siddet med omkring det bord, hvor vi skal fastsætte alle de ting, hvis hun havde ønsket det, hvis de forhandlere, Socialdemokratiet havde den nat den 2. juni ovre i Kulturministeriet, havde haft, om jeg må bruge udtrykket, hår på brystet til at gå ind. De fik rettet en masse i medieforliget, og de fik det næsten fuldstændig, som de ville have det, og alligevel gik de deres vej. Så kan man godt stå og grine lidt ad det, men det er faktisk dyb alvor, det her.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det handler jo sådan set ikke om at udvikle konspirationstanker, men det er klart, at når vi har en regering, hvis kulturpolitiske visioner begrænser sig til at sammenligne TV 2 med en bilfabrik, så bliver vi selvfølgelig i oppositionen nødt til at bruge lidt tid på at afdække, hvad regeringen egentlig vil på det her område.

For det er ikke lykkedes endnu at finde ud af, hvor det skal gavne seerne, at TV 2 skal privatiseres på det foreliggende grundlag. Og det er lige præcis det, der har været omdrejningspunktet for diskussionen her i Folketingssalen. Det er de forudsætninger, hvorudfra regeringen vil privatisere TV 2, der er usikre, der er risikable.

Må jeg så ikke til hr. Poul Nødgaard sige, at det ved førstebehandlingen fremgik meget tydeligt, at i hvert fald ét af regeringspartierne, det var Det Konservative Folkeparti, fik sagt, at Det Konservative Folkeparti ikke var optaget af, hvorvidt det var en udenlandsk køber eller en dansk køber. Jeg er selvfølgelig glad for, at regeringen stiller nogle public service-krav til et privat TV 2, det vil vi gerne kvittere for, men jeg er ikke sikker på, at der for seerne, dem, der hver eneste dag ser TV 2, er ret megen sikkerhed for, at det betyder, at der også i et længere perspektiv, 5-8-10 år, er en kanal, der sender mindst lige så godt tv, som det er tilfældet i dag.

Public service-kontrakterne er på mange måder fornuftige i overskrifterne, men det er jo altså også ord, der kan fortolkes og vil blive det, er vi bange for. Og derfor mener jeg simpelt hen ikke, at hr. Poul Nødgaard har ret i det, der bliver